

аспектами, як зменшення витрат на здійснення зовнішньоекономічних операцій, можливість брати активну участь у становленні інструментів регулювання міжнародної торгівлі, забезпечення інвестиційної привабливості, можливість країни брати участь в міжнародних проектах, соціальна нерівність порівняно з економічно розвинутими країнами, залежність від домінуючих високорозвинених країн, зникнення галузей економіки, які не готові до міжнародної конкуренції і заміна їх імпортом, поглиблення соціально-економічної нерівності, виїзд висококваліфікованих кадрів.

Глобалізація сприяє більш ефективному розподілу ресурсів між країнами, призводить до посилення конкуренції, яка стимулює науково-технічний розвиток в країні, спричиняє економію на масштабах виробництва, що потенційно може призвести до стійкого економічного росту країни, дає можливість країні мобілізувати великий обсяг фінансових ресурсів, але, незважаючи на багато позитивних наслідків, глобалізація може спричинити ряд негативних ефектів, таких як зменшення економічного суверенітету держави, через зростаючу роль ТНК, тобто держава не може ефективно використовувати інструменти регулювання економіки, через зв'язок ТНК з різними країнами світу, швидке поширення кризових явищ з одних регіонів світу в інші, зменшення міграційних потоків всередині країн з постіндустріальною економікою з постійним зростанням кількості нелегальних іммігрантів з країн "третього світу".

Глобалізація впливає на розвиток економіки країни як позитивно, так і негативно, для деяких країн вона створює можливості для економічного розвитку, розширює межі їхньої економічної діяльності, в той час як для інших країн глобалізація несе загрозу, так як рівень їх економічного розвитку не дає їм змоги зайняти конкуруюче місце в міжнародних економічних відносинах в процесі глобалізації.

Отже, глобалізація призводить до взаємозалежності країн на основі формування системи світового інтегрованого виробництва, зростання обсягів міжнародної торгівлі та обсягів прямих іноземних інвестицій, а також до збільшення вразливості країн щодо негативного впливу світогосподарських зв'язків.

1. *Сучасний економічний словник / Б.А.Райзберг, Л.Ш. Лозівський, Е. Б. Стародубцева - ИНФРА-М, 2011.*
2. *Gross Domestic Product (GDP). [Електронний ресурс] // Офіційний сайт The World Bank – Режим доступу: https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.CD?year_high_desc=true*
3. *World trade statistical review 2018. [Електронний ресурс] // Офіційний сайт World Trade Organization– Режим доступу: https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/wts2018_e/wts2018_e.pdf*

Топоровський В. Я.
студ. групи ЕВМЕ-11з

Науковий керівник – к.е.н., доц. каф. ММП Гнилянська Л.Й.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ НА БУДІВЕЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Саме слово “інновація” походить від латинського “інноваре” (“відновлення”, “оновлення”). Англійське слово та поняття “innovation” відповідає нашому “введення нового” чи “введення новацій”. Тобто практичне використання новації з моменту її виробництва та розповсюдження у якості нових продуктів або послуг є нововведенням (інновацією). Під новацією розуміється новий порядок, новий звичай, новий метод, винахід, нове явище (відкриття). В умовах ринкової економіки методологія системного опису інновацій ґрунтується на міжнародних стандартах. Базою для міжнародного зіставлення показників науки та техніки, аналізу їх організації та фінансування, науково-технічної політики слугує Керівництво Фраскати «Пропонована стандарт-на практика для обстежень, досліджень та експериментальних розробок».

У відповідності з міжнародними стандартами, під «інновацією» розуміється кінцевий результат інноваційної діяльності, що отримав втілення у вигляді нового або вдосконаленого продукту, впровадженого на ринку, нового або вдосконаленого технологічного процесу, який використовується в практичній діяльності або у новому підході до соціальних послуг.

Аналізуючи наукові праці вчених, можна виділити такі типи інновацій: товарна — упровадження нового продукту; технологічна — упровадження нового методу виробництва; ринкова — створення нового ринку товарів і послуг; маркетингова — освоєння нового джерела постачання сировини; управлінська — реорганізація структури управління; соціальна — упровадження заходів з метою покращення життя населення; екологічна — впровадження заходів з охорони довкілля.

Інновації виконують наступні три функції. Відтворююча функція означає, що інновація являє собою важливе джерело фінансування розширеного відтворення. Зміст цієї функції полягає в отриманні прибутку від інновації та використання її в якості джерела фінансових ресурсів. Інвестиційна функція означає, що прибуток від інновацій може бути використаний в різних напрямках, в тому числі і в якості капіталу. Цей капітал може направлятися на фінансування нових видів інновацій. Стимулююча функція проявляється при стимулюванні підприємницької діяльності. Отримання прибутку за рахунок реалізації інновацій прямо відповідає оснóвній цілі діяльності будь-якою комерційної організації.

Ефективність здійснення інноваційної діяльності необхідно визначати за ступенем її впливу на результати діяльності підприємства шляхом динамічного аналізу певних показників розвитку суб'єкта діяльності.

Багато чинників впливає на інноваційну діяльність, проте ступіть їх впливу різний. Так, загальний макроекономічний стан держави формує умови функціонування галузі та її інноваційну активність. Стан та розвиток галузі визначають можливості здійснення інноваційної діяльності певного підприємства, виходячи з його внутрішніх потреб та ресурсів. Тобто чинники макrorівня опосередковано впливають на інноваційну діяльність, а мезо та мікрорівнів – безпосередньо.

Для забезпечення об'єктивної оцінки результативності інноваційної діяльності будівельного підприємства необхідно досліджувати ступінь впливу кожної групи чинників. Відповідно до ієрархічної структури чинників аналіз їх впливу на інноваційну діяльність має здійснюватися на кожному рівні. При чому в межах рівнів доцільно виділяти окремі напрямки, які відображатимуть вплив кожного з чинників.

Відповідно до системи оцінки впливу чинників аналіз ефективності інноваційної діяльності здійснюється в три етапи.

Першим етапом аналізу інноваційної діяльності підприємств будівельної галузі є оцінка загального стану та динаміки макроекономічної ситуації України зокрема з акцентуванням уваги на будівельній галузі.

Другим етапом аналізу є оцінка економічного стану будівельної галузі в певному регіоні та її інноваційної активності.

Третім етапом аналізу є оцінка стану та ефективності інноваційної діяльності найбільш інноваційно активних будівельних підприємств.

Зазначимо, що 1-й та 2-й етапи здійснюються на основі аналізу статистичних даних, а 3-й – внутрішніх даних підприємства.

Саме на 3-му етапі формується висновок щодо ефективності інноваційної діяльності підприємства. Проте окремо показники цього етапу в статистиці та динаміці відображають лише стан інноваційної діяльності будівельної діяльності підприємства.

Для вирішення проблем впровадження інновацій на будівельному підприємстві пропонується:

- Ø залучення зовнішніх джерел фінансування інноваційних програм;
- Ø оптимізація використання власних ресурсів;
- Ø сприяння підготовці, перепідготовці та підвищенню кваліфікації кадрів у сфері наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності;
- Ø стимулювання розвитку творчих здібностей працівників.

Федишин М.І.

студ. групи МЕУІ-11

Науковий керівник – асист. каф. ММП Залізна Л.В.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ КРИПТОВАЛЮТИ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ ТА СВІТОВОМУ РИНКАХ

Кризові явища в фінансовій системі України, зокрема значне знецінення гривні (період з 2010 по 2018 роки) більш ніж у 3,85 рази відносно долара США, часткова втрата вугільного та територіального (тимчасово невідконтрольні території) потенціалу країни, привели до необхідності пошуку альтернативних способів збереження та інвестування фінансових заощаджень громадян. Євроінтеграційні процеси України, вихід на міжнародний ринок залежить від інтернаціоналізації криптовалюти (як одного із способів), однак досі немає прийнятих законодавчих актів, котрі б регулювали продукування, зберігання та використання криптовалюти в нашій державі, на відміну від високорозвинених США, Канади, Австрії тощо, котрі мають відповідні ресурсні потенціали. Формування інфраструктури продажу та купівлі віртуальних коштів (зокрема в Україні криптовалютою (біткойнами) можна розрахуватись у декількох закладах Києва, Дніпра та Львова) приводить до необхідності вивчення особливостей функціонування віртуальних грошей в цілому. Актуальність написання цих тез полягає в визначенні можливості використання платформи криптовалюти для зниження корупції.

Вивченням криптовалют займаються вітчизняні та іноземні науковці, зокрема визначення криптовалюти, як інструменту для здійснення віртуальних платежів надали Желюк Т. та Бречко О. [1]. Найпоширеніші криптовалюти для нашої держави виділила Гусева І.[2]. Іноземні науковці Капкун С., Супян В., Ван Дай, Кругмен П., окрім визначення криптовалюти, її функціоналу та особливостей, особливу увагу приділили питанню інституційного інвестування.

Криптовалюта – це незалежна віртуальна децентралізована валюта, котру не контролює жодна фінансова чи інституційна одиниця, вона не залежить від жодної валюти в світі - це її сутність, котра нівелює можливості впливу на її курс. Здійснення усіх операцій є конфіденційними, територіально необмеженими (операції підтверджуються невідомими майнерами автоматично), тож шахрайство недопустиме, як і вплив на розмір комісії майнера, тож корупція при таких транзакціях зводиться до нуля. Найпоширенішою криптовалютою є Bitcoin (BTC). Ціна на біткойн значно знизилась за останній рік, так ціна в грудні 2017 року становила 19,343,04 долара за 1BTC до 6563,31 долара станом на 06.10.2018 року, однак міжнародні аналітики Боббі Чо та Том Лі у своїх короткострокових прогнозах говорять про зростання вартості уже в першому кварталі 2019 року.